

ki so seveda sami kolesarji. Zaradi tega se je ustanovila zavarovalna družba, ki z letno premijo 3 dolarjev zavaruje kolesa zoper tatvino.

— **Kako v Indiji dežja prosijo?** Med tem, ko pri nas vedno dohajajo poročila o povodnjih, vlada v Vzhodni Indiji silna suša. Pogosto preteko tedni in tedni, ali iz vročega južnega neba ne pade kapljice vode na presušeno zemljo, tako da vse rastline ovenejo in vsi pridelki so uničeni. Seveda trpi vsled tega že itak siromaško indijsko ljudstvo silno bedo in v tej stiski prosi svoje bogove na sledeči način pomoči. V zemljo zabijejo visok kol in čezenj potegnejo dolgo vrv tako, da se ta lahko doli in gori premiče. Na vsak kolec te vrvi privežejo po jednega Parija, katera se sama hočeta žrtvovati bogovom za občni blagor. Ta dva potem toliko časa vlečejo doli in gori, dokler ne umrjeta od velikih muk. Ves narod pa in bramini med tem časom glasno bogove dežja prosijo. Ko prva dva Parija umrjeta, prideta na vrsto druga dva in to se toliko časa ponavlja, dokler ne prične deževati. In ako prične deževati, imajo vsi dotične fanatike za svete može in jih visoko spoštujejo.

— **Časnik in pravdar.** Neki duhoviti francoski časnikar, ki je imel že precej izkušenj kakor žurnalist, pravi, da sta si precej podobna list, ki se prepira z drugim listom, in pa pravdar. Kakor se godi pravdarju v njegovi strasti, da pozablja pri tem sebe in svoje dolžnosti, tako se godi v listu, ki se je zagrizel v prepir z drugim listom: pravdar zanemara svoje gospodarstvo, jame pešati duševno in telesno, hodi raztrgan in umazan, da se gabi poštenim ljudem in naposled baš zaradi pravde, po kateri se je menil dvigniti po konci, pride ob nič in propade. List pa zgreši svojo pravo tendenco, prepirna strast ga izneveri prvotnemu načrtu in tako postane časniška karikatura, na kateri se samo še pozna sled sovraštva, karikatura, pred katero se gabi vsakemu treznemu človeku. List pada in razpada duševno in gmotno in naposled pade v jamo, katero si je izkopal sam.

— **Cerkev izpraznili žandarji.** Iz Budimpešte poročajo dne 30. avg.: Iz dosedaj še nepoznatih vzrokov so udrli žandarji v rumunsko cerkev v Larzalu, razgnali vernike in zaprli cerkev. Prišlo je do resnih spopadov.

— **Pogorelo gledališče.** V Pultavi v Rusiji je zgorelo do tal mestno gledališče. Škoda je velika, vendar ni zgorel noben človek.

— **Vesela smrt.** V Perugiji v Italiji je umrl neki bogat Anglež za jetiko. Anglež je bil velik čestilec Rafaelov, ki je v Perugiji najrajše živel. V zadnjih trenutkih svojega življenja si je naročil Anglež jednega pijanista in steklenico konjaka. V veseli družbi, med žvenketom čaš in sifonijami godbe je izdahnul ta klasični človek svojo dušo.

— **Les, ki ne gori.** Angleži so znašli sredstvo, da les postane nezgorljiv. Da prepričajo o tem gledalce, zažgali so koč, jedno, ki je bila iz zgorljivega in jedno, ki je bila iz neizgorljivega lesa. Prva je zgorela, druga ne. Les druge je bil napojen z neko tekočino, ki je pa še skrivnost Angležev.

— **Neotosan mrlič.** Na nekem pokopališču gori v Saksonski je gomila, na kateri ni napisa, kdo počiva v grobu. Na kameniti plošči pa stoji zapisano: „Hodi proč, čitatelj! Ne zgublaj časa s čitanjem! Za me kaže grob, kdo pa sem; kdo pa sem bil — tebi nič mari!“ Zares — še v grobu Nemec!

Tržne cene.

V Ljubljani dne 28. avgusta 1897. Pšenica gld. 12.— kr. rž gld. 7.50 kr., ječmen gld. 6.— kr., oves gld. 6.30 kr. ajda gld. 8.— kr., proso gld. 8.— kr., turšica gld. 6.50 kr., deča gld. 12.— kr., grah gld. 10.— kr., fižol gld. 8.— kr. (Vse cene veljajo za 100 kgr.)

Loterijske srečke.

V Brnu dne 4. sep. t. l.: 47, 13, 42, 68, 14.

Na Dunaji dne 4. sep. t. l.: 8, 36, 39, 25, 53.

V Gradci dne 4. sep. t. l.: 24, 30, 76, 42, 83.

Kdo pije

Kathreiner-

Kneippovo sladno kavo?

Vsak

kdor ljubi okusno kavo, hoče zdrav
ostati in si kaj prihraniti.

V svrhu varnosti občinstva pred ničvrednimi ponarejanji nosim od sedaj nadalje to-le oblastveno registrovano varstveno znamko.

Jedino pravi Balsam

(Tinctura balsamica)

iz lekarne pri „angelju varhu“
in tovarne farmacevtskih preparatov

A. Thierry-ja v Pregradi
pri Rogatec-Slatini.

Preskušen in potrjen od zdravstvenih
(60-3) oblastev. (11)

Najstareje, najpristneje, najceneje ljudsko domače zdravilo, ki uteši prsne in plučne bolesi in želodečni krč itd. ter je uporabno notranje in zunanje. V znak pristnosti je

zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja tvrdka **Adolf Thierry, lekarna „pri angelju varhu“**. Vsak balzam, ki ne nosi zgoraj stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se odkloni kot čim ceneje tem nič vrednejšo ponaredbo. Pazi naj se torej vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemovalce svojega jedino pravega balzama, kakor tudi prekupce nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balzamov, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znamkah. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: **Na angelja varha lekarno A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini.** 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko vsake avstro-ogerske poštne postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštnem povzetju.

Pazi naj se vedno natančno na zgorajšno zeleno varstveno znamko, katera mora nositi v znak pristnosti vsaka steklenica.

ADOLF THIERRY, lekarnar
v Pregradi pri Rogatec-Slatini.